

Sygn. akt I C 480/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: stażysta Agnieszka Kostrzewa

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa J. Ś.

przeciwko (...) S.A. V. (...)

o zapłatę :

zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwoty:

A. 20.000 złotych (dwadzieścia tysięcy) tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia 10 października 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

b. 3.986,89 złotych (trzy tysiące dziewięćset osie 89/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 480/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 czerwca 2015 r. powód J. Ś., reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. V. (...) kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 października 2014 r. tytułem częściowego zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę i cierpienia, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego w kwocie 2.400 zł powiększonej o podatek VAT oraz kwoty 17 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej, a także o zwolnienie od kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż roszczenie wynika ze zdarzenia z dnia 1 czerwca 2013 r., kiedy to powód idąc do domu po przejściu skrzyżowania ul. (...) potknął się na nierówności chodnika i przewrócił się tracąc przytomność. W wyniku wypadku powód doznał urazu głowy, kręgosłupa oraz prawej kończyny górnej. U powoda rozpoznano zwłknięcie stawu ramiennego prawego oraz złamanie górnej blaszki granicznej trzonów kręgow C5 i C6, zwężenie przestrzeni międzykręgowej C5 – C6, zniekształcenia – obniżenia trzonów kręgow C4 i C5 od strony przedniej oraz cerebrastenię pourazową.

/pozew k. 15.06.2015 r. k. 2 – 6/

Prawomocnym postanowieniem z dnia 26 czerwca 2015 r. Sąd oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych w całości.

/postanowienie z dn. 26.06.2015 r. k. 100 i v., postanowienie SO w Łodzi, Wydział III Cywilny Odwoławczy z dn. 19.08.2015 r. k. 111 i v./

W odpowiedzi na pozew z dnia 22 października 2015 r. pozwany (...) S.A. w W. V. (...), zastępowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany kwestionuje zaistnienie w sprawie przesłanek uzasadniających odpowiedzialność ubezpieczonego zarządcy drogi za rzekomy wypadek powoda na zasadzie winy, a nadto wysokość żądanego pozwem zadośćuczynienia oraz twierdzenia powoda zawarte w pozwie dotyczące miejsca, daty i przyczyn rzekomego wypadku oraz istnienia nierówności na terenie chodnika, które stwarzałyby zagrożenie dla ich użytkowników. W ocenie pozwanego wobec historii leczenia i rozmaitych chorób powoda etiologii tych schorzeń należy się dopatrywać w innych przyczynach niż potknięcie na chodniku. Pozwany wskazał, iż w kontroli stanu technicznego miejsca zdarzenia z dnia 1 lipca 2013 r. wskazano na jej dobrą i bardzo dobrą jakość. Odpowiedzialność ubezpieczonego za utrzymanie drogi oparta na zasadzie winy nie ma absolutnego charakteru i nie oznacza istnienia nieograniczonej odpowiedzialności za wszelkie zdarzenia, które miały lub mogły mieć miejsce na tejże drodze.

/odpowiedź na pozew z dn. 22.10.2015 r. k. 119 – 124/

Na rozprawie w dniu 6 lutego 2017 r. pełnomocnik powoda poparł powództwo, wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego, a także wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda od dnia 10 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. odsetek ustawowych, zaś od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie.

/ elektroniczny protokół rozprawy z dn. 06.02.2017 r. k. 213 /

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Skrzyżowanie ul. (...) znajdowało się w dniu 1 czerwca 2013 r. w zarządzie Gminy Miasta Ł., które objęte było ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej zapewnianą przez pozwanego (...) S.A. V. (...).

/bezsporne/

Po przeprowadzonym w dniu 1 lipca 2013 r. przeglądzie drogi na odcinku Al. (...) od ul. (...) do ul. (...) stan nawierzchni określono na ogólny dobry. Stwierdzono liczne spękania podłużne, zwłaszcza na połączeniach technicznych, generujące w przyszłości wykruszenia i wyboje. Miejscowe spękania siatkowe i poprzeczne oraz krawędziowe. Nieliczne wyboje stanowiące zagrożenie komfortu i bezpieczeństwa użytkowników drogi oraz złe naprawy na niewielkich powierzchniach. Stan ogólny chodników i poboczy określono na bardzo dobry i dobry. Wskazano, na istnienie małych uszkodzeń chodników.

Pokontrolnie zalecono wykonanie uzupełnień ubytków stanowiących zagrożenie dla komfortu i bezpieczeństwa użytkowników drogi. Ponadto zalecono wykonanie uzupełnień w spękaniach podłużnych na połączeniach technologicznych oraz odnowienia oznakowania poziomego w miejscach przetartych lub zanikłych po miejscowych naprawach. Zalecono naprawienie zapadniętych studzienek.

/protokół przeglądu dróg na terenie Miasta Ł. nr KR 14/4 z dn. 01.07.2013 r. k. 134, przegląd okresowy roczny dróg w mieście Ł. k. 135, szkic ulicy k. 136 – 139/

W latach 2013 – 2014 był przeprowadzony remont ciągu pieszego na odcinku od Al. (...) do ul. (...), który obejmował swym zakresem również południowo – zachodni narożnik skrzyżowania al. (...) i ul. (...) w Ł.. Inwestycja polegała na przebudowie istniejącego chodnika (wymiana podbudowy, demontaż wyeksploatowanej nawierzchni betonowej,

ułożenie nowych płyt chodnikowych) oraz na budowie ścieżki rowerowej. Prace rozpoczęto 27 sierpnia 2013 r., zaś zakończono 11 kwietnia 2014 r.

/informacja z ZDiT z dn. 29.03.2016 r., ZDiT.IE.50004.93.2016. k. 171/

W czerwcu 2013 r. były zgłaszane nieprawidłowości dotyczące skrzyżowania Al. (...) z ul. (...) m.in. zostało stwierdzone zapadnięcie opaski między jezdnią i chodnikiem. Narożnik zachodnio – południowy był wówczas przed remontem, znajdował się w stanie średnim – możliwe spękanie płyt chodnikowych, brak klawiszowania płyt, możliwe miejscowe nierówności i wykruszenia.

/zeznania świadków A. G. i J. P., elektroniczny protokół rozprawy z dn. 14.03.2016 r. k. 169/

W dniu 1 czerwca 2013 r. około godziny 21, kiedy nie było jeszcze zupełnie ciemno powód J. Ś., idąc Al. (...) od ul. (...) w kierunku ul. (...) po prawej stronie chodnikiem doszedł do skrzyżowania z ul. (...) i na zielonym świetle przeszedł przez ulicę. Powód miał na sobie półbuty. Około 20 m za skrzyżowaniem powód potknął się na chodniku i upadł. Powód w chwili zdarzenia szedł sam. Upadł na prawą stronę ciała.

/przesłuchanie powoda, elektroniczny protokół rozprawy z dn. 06.02.2017 r. k. 213 potwierdzające informacyjne wyjaśnienia powoda, elektroniczny protokół rozprawy z dn. 14.03.2016 r. k. 169/

W dniu zdarzenia padał intensywny deszcz, jednak w chwili wypadku już przestało padać. W tamtym czasie na ul. (...) trwały roboty drogowe. Powód nie spożywał alkoholu ani nie szedł chwiejnym krokiem. Razem z G. J. doszedł do skrzyżowania Al. (...) z ul. (...), a następnie rozdzielili się.

/zeznania świadka G. J. , elektroniczny protokół rozprawy z dn. 14.03.2016 r. k. 169/

Po upadku powodowi pomogła się podnieść przypadkowa kobieta. Powód nie chciał, aby dzwoniła po pogotowie. Po podniesieniu się powód poszedł do domu i wziął leki przeciwbólowe. Następnego dnia rano powód udał się do III Szpitala Miejskiego im. (...) w Ł.. Powodowi wykonano RTG głowy i łokcia. Założony gips powód nosił 5 tygodni. Powód jest praworęczny.

/przesłuchanie powoda, elektroniczny protokół rozprawy z dn. 06.02.2017 r. k. 213 potwierdzające informacyjne wyjaśnienia powoda, elektroniczny protokół rozprawy z dn. 14.03.2016 r. k. 169/

Po zdjęciu gipsu powód w dalszym ciągu odczuwał dolegliwości bólowe, w związku z czym podjął rehabilitację. Po wypadku powodem zajmowała się żona. Początkowo potrzebował pomocy we wszystkich codziennych czynnościach. Skutki wypadku powód odczuwa do chwili obecnej. Powód nie może podnosić ręki do góry, w tym m.in. obcinać gałęzi na działce.

/przesłuchanie powoda, elektroniczny protokół rozprawy z dn. 06.02.2017 r. k. 213 potwierdzające informacyjne wyjaśnienia powoda, elektroniczny protokół rozprawy z dn. 14.03.2016 r. k. 169/

Powód w związku z wypadkiem z dnia 1 czerwca 2013 r. cierpi na zespół bolesnego barku prawego po przebytych zwichnięciu w stawie barkowym prawym. Z punktu widzenia chirurgii urazowo – ortopedycznej powód w związku ze zdarzeniem z 1 czerwca 2013 r. doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8%.

Rozmiar cierpień fizycznych związanych ze zdarzeniem był w początkowym okresie stopnia średniego, zaś następnie zmniejszał się.

Leczenie powoda w postaci repozycji zwichnięcia i unieruchomienia gipsowego było prawidłowe. Powód w związku ze zdarzeniem z dnia 1 czerwca 2013 r. obecnie, w celu zapobieżenia pogłębienia upośledzenia funkcji barku prawego, wymaga leczenia usprawniającego. Leczenie jest dostępne w ramach ubezpieczenia społecznego – 2 cykle w roku. Poza kosztami stosowania leków przeciwbólowych powód nie musiał ponosić innych kosztów leczenia.

Skutki wypadku z 1 czerwca 2013 r. spowodowały konieczność korzystania z pomocy osób trzecich w wymiarze 6 godzin dziennie do końca czerwca 2013 r. oraz przez okres następnego miesiąca w wymiarze 2 godzin dziennie.

Doznawany przez powoda zespół bolesnego barku lewego po przebytych zwichnięciach w stawie barkowym lewym jest związany z wypadkiem sprzed 10 laty. Powód doznaje nadto zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz stanu po endoprotezoplastyce stawu biodrowego prawego. Wszystkie te schorzenia nie mają związku przyczynowego z wypadkiem z 1 czerwca 2013 r. Zmiany w obrębie kręgosłupa szyjnego nie mają charakteru urazowego – są to zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa odcinka szyjnego.

/opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo – ortopedycznej M. S. z dn. 29.08.2016 r. k. 175 – 179/

Od dnia 2 czerwca 2013 r. do 4 czerwca 2013 r. powód przebywał na Oddziale Chirurgii Urazowo – Ortopedycznej Szpitala Miejskiego im. dr K. J. w Ł. z rozpoznaniem zwichnięcia stawu ramiennego prawego. Wykonano badania laboratoryjne, nastawiono zwichnięty staw barkowy. Zalecono dalszą opiekę w poradni ortopedycznej i utrzymanie opatrunku gipsowego Dessaulta do 3 tygodni.

/karta informacyjna leczenia szpitalnego ze szpitala im. J. w Ł. – oddział ortopedyczny k. 73 i v./

W dniu 26 czerwca 2013 r. powodowi zdjęto opatrunek gipsowy.

/historia choroby z poradni ortopedycznej szpitala im. J. k. 189/

Powód w związku ze zdarzeniem z dnia 1 czerwca 2013 r. przeszedł rehabilitację. W 2015 r. leczył się (...) Centrum Medycznym sp. z o.o. na oddziale rehabilitacyjnym.

/skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne k. 181, skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne k. 79, karta informacyjna k. 62 i v./

Przed wypadkiem z 1 czerwca 2013 r. powód miał wymieniany staw biodrowy prawy, przeszedł operację usunięcia nerki, a także zakładaną siatkę.

/przesłuchanie powoda, elektroniczny protokół rozprawy z dn. 06.02.2017 r. k. 213 potwierdzające informacyjne wyjaśnienia powoda, elektroniczny protokół rozprawy z dn. 14.03.2016 r. k. 169/

Powód przed wypadkiem leczył się w Poradni Neurologicznej przy Szpitalu im. (...) od co najmniej 2009 r. z powodu bólu kończyn dolnych. Problemy z prawą kończyną górną oraz obrażeniami głowy pojawiły się dopiero po wypadku z czerwca 2013 r. Również te dolegliwości zostały objęte leczeniem w Poradni.

/zeznania świadka A. D., elektroniczny protokół rozprawy z dn. 14.03.2016 r. k. 169, zaświadczenie z dn. 08.01.2014 r. k. 65 i v., historia choroby poradni neurologicznej k. 75 – 78/

W wykonanych dnia 8 i 12 stycznia 2014 r. zdjęciach RTG kręgosłupa szyjnego u powoda stwierdzono nasilone zmiany zwyrodnieniowe na poziomie C4/C5/C6 z niewielkimi obniżeniami wysokości trzonów C4/C5 oraz obniżenie przestrzeni międzykręgowej C5/C6 Brak cech urazowych w obrębie kręgosłupa szyjnego.

/zdjęcie RTG kręgosłupa szyjnego z dn. 08.01.2014 r. i 12.01.2014 r. (czynnościowe) k. 180, k. 83/

Powód od 22 lutego 2011 r. do 28 sierpnia 2014 r. leczył się w (...) Szpitala im. (...) w Ł., gdzie stwierdzono martwicę jałową głowy kości prawej udowej.

/historia choroby z poradni ortopedycznej szpitala im. R. w Ł. k. 182, karta informacyjna k. 80/

Powód w 2014 r. leczył się w Szpitalu im. (...) z powodu bólu stawu biodrowego po urazie obciążeniowym. W 2011 r. powód leczył się w tymże szpitalu z powodu wodonerczy z przeszkodą spowodowaną kamicą nerek lub moczowodu. W 2012 r. powód leczył się w tymże szpitalu z powodu przepukliny brzusznej bez niedrożności lub zgorzeli w bliźnie pooperacyjnej po nerfektomii.

/karta informacyjna izby przyjęć szpitala im. N. B. k. 61 i v., karta informacyjna leczenia szpitalnego szpitala im. N. B. k. 63 i v., karta informacyjna leczenia szpitalnego szpitala im. N. B. k. 64 i v./

Ocena dowodów połączona zostanie z rozważaniami prawnymi w celu uniknięcia powielania argumentacji.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stosownie do treści art. 20 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (tj. Dz.U. z 2015 r. poz. 460 ze zm.) zobowiązanym do utrzymania nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą, z wyjątkiem części pasa drogowego, o których mowa w art. 20f pkt 2 jest zarządca drogi. Zgodnie zaś z normą art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. W niniejszej sprawie bezspornym było, iż zarządcą drogi i chodnika położonego przy skrzyżowaniu Al. (...) z ul. (...) w Ł. jest Gmina M. Ł., której ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej udziela pozwany (...) S.A. w W. V. (...).

Podstawą odpowiedzialności ubezpieczonego jest art. 415 k.c. w zw. z art. 444 § 1 i 2 w zw. z art. 445 § 1 k.c. Dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia niezbędne jest spełnienie łącznie 3 przesłanek, tj. winy, zaistnienia szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a zawinionym działaniem.

Pozwany kwestionował istnienie samego zdarzenia, a także winy podmiotu, któremu udzielał ochrony ubezpieczeniowej wskazując, iż do zdarzenia doszło w miejscu, które było w dobrym stanie technicznym, a zatem bądź do zdarzenia w ogóle nie doszło w warunkach opisanych przez powoda, bądź winę za zaistnienie szkody ponosi powód, który nie dołożył należytej staranności przy poruszaniu się chodnikiem.

Po wszechstronnym rozważeniu okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż powód należycie wykazał istnienie zdarzenia szkodzącego oraz winy pozwanego w zaistnieniu zdarzenia z dnia 1 czerwca 2013 r. W oparciu o zeznania świadka G. J. oraz przesłuchanie powoda Sąd ustalił, iż do zdarzenia doszło w dniu 1 czerwca 2013 r. w godzinach wieczornych. G. J. zeznał, iż wraz z powodem tego dnia wracali razem z działek, doszli aż do skrzyżowania Al. (...) z ul. (...), po czym się rozdzielili. Jednocześnie już z dokumentacji medycznej wynika, że od dnia 2 czerwca 2013 r. powód był hospitalizowany z powodu doznanych urazów. Ciąg czasowy pozwala na przyjęcie, iż do zdarzenia doszło zgodnie z twierdzeniami powoda.

Powód na chodniku przy skrzyżowaniu potknął się na nierównościach i upadł. Wina Gminy M. Ł. w nienależyтым utrzymaniu chodnika w południowo – zachodnim narożniku skrzyżowania Al. (...) z ul. (...) jest w przekonaniu Sądu niezaprzeczalna. Już z samych protokołów przeglądu dróg na terenie Miasta Ł. nr KR 14/4 z dnia 01 lipca 2013 r. oraz przeglądu okresowego rocznego dróg w mieście Ł. wynika, iż pomimo przyznania chodnikowi zasadniczo oceny stanu dobrej i bardzo dobrej, istniały jednak na nim nierówności. Nienależyty stan chodnika potwierdzony został również de facto przeprowadzeniem już od dwóch miesięcy po zdarzeniu szkodzącym generalnego remontu przedmiotowego chodnika wraz z kompleksową wymianą nawierzchni. Także zeznania świadków A. G. i J. P. zajmujących się w Gminie M. Ł. utrzymaniem nawierzchni dróg i chodników w obrębie m.in. Al. (...) z ul. (...) potwierdzały, iż w dniu 1 czerwca 2013 r. w chodniku tym występowały nierówności, zaś ogólny stan drogi był przedmiotem zgłoszeń mieszkańców. Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne z uwagi na ich spójność, a szczególnie w świetle tego, iż

byli oni pracownikami pozwanego. Jednocześnie w sprawie pozwany nie zaferował dowodów przeciwnych, służących wykazaniu jego twierdzenia, iż do zdarzenia doszło wskutek ułomności ruchowych powoda. Zarzuty swe pozwany pozostawił zatem gołosłownymi. Tymczasem od profesjonalisty wymaga się należytej staranności w stosunkach danego rodzaju – a zatem podejmowania działań mających na celu takie zabezpieczenie nawierzchni chodników, które pozwoli jej użytkownikom na bezpieczne poruszanie się. Ubezpieczony winien antycypować możliwość doznania szkody przez pieszych z uwagi na stan chodników i zapobiegać im jeszcze przed zaistnieniem zdarzeń szkodzących. Względy organizacyjne nie mają wyższości nad ochroną dóbr jakimi są zdrowie i życie użytkowników chodników.

W oparciu o powyższe Sąd ustalił, iż do zdarzenia z dnia 1 czerwca 2013 r. doszło na skutek zaniechań Gminy M. Ł. obowiązanej do utrzymania dróg i chodników pozostających w jej zarządzie w stanie należytym – tj. zapewniającym bezpieczeństwo użytkownikom, co w konsekwencji przesądza o zasadności roszczenia powoda. Rozważeniu podlegała zatem, kwestionowana przez stronę pozwaną, wysokość roszczenia dochodzonego przez powoda.

Zgodnie z treścią przepisu art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie rozumieniem pojęcia „odpowiednia suma” należy rozumieć przez nią kwotę pieniężną, której wysokość utrzymana jest w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa oraz dostosowaną do okoliczności konkretnego wypadku. Sąd musi uwzględnić wszystkie okoliczności danego zdarzenia, a zwłaszcza rodzaj obrażeń i rozmiar związanych z nimi cierpień fizycznych i psychicznych, stopień kalectwa, poczucie nieprzydatności, konieczność korzystania ze wsparcia bliskich. Zadośćuczynienie powinno bowiem spełniać funkcję kompensacyjną (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17.09.2010 r., II CSK 94/10, publ. Rzeczposp. PCD 2010/220/3 oraz w wyroku z dnia 5.12.2006 r., II PK 102/06, publ. OSNP z 2008 r., nr 1-2, poz. 11).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowego postępowania należy wskazać, iż w ocenie Sądu żądanie powoda zasądzenia na jego rzecz kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną wskutek zdarzenia z dnia 1 czerwca 2013 r. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Skutki przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda Sąd ustalił w oparciu o złożoną dokumentację medyczną, a także o opinię biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowo – ortopedycznej M. S.. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron, zaś Sąd po jej rozważeniu, w szczególności dokonaniu oceny, iż opinia jest kompletna, konsekwentna i logiczna, przyznał jej wiarę w całości. Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd pominął wydruki z Zintegrowanego Informatora Pacjenta jako potwierdzające okoliczności już wykazane bardziej szczegółową dokumentacją medyczną, a zatem nieprzydatne dla sprawy.

W oparciu o powyższe dowody Sąd ustalił, iż wskutek zdarzenia z 1 czerwca 2013 r. po przebytych wówczas zwichnięciu w stawie barkowym prawym powód do chwili obecnej cierpi na zespół bolesnego barku prawego. Doznane obrażenie spowodowało u powoda trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 8%. Krzywdę powoda pogłębiały dolegliwości fizyczne w postaci doznawanego bólu, który w początkowym okresie był stopnia średniego, zaś następnie zmniejszał się.

Nie bez znaczenia dla rozmiaru krzywdy powoda pozostawała również konieczność korzystania z hospitalizacji, podjęcia leczenia, zażywania środków przeciwbólowych, pozostawania w unieruchomieniu gipsowym, korzystania z rehabilitacji, a także korzystania z pomocy osób trzecich w wymiarze 6 godzin dziennie do końca czerwca 2013 r. oraz przez okres następnego miesiąca w wymiarze 2 godzin dziennie. Wszystkie powyższe ograniczenia w sposób znaczący naruszały strefę komfortu powoda i jego zwyczajny rytm dnia. Nadto skutki zdarzenia z dnia 1 czerwca 2013 r. są na tyle trwałe, iż do chwili obecnej powód odczuwa dolegliwości bólowe, a także dla uniknięcia ich pogłębienia zmuszony jest korzystać z leczenia usprawniającego.

Jakkolwiek nie sposób zaprzeczyć, iż powód jest osobą mocno schorowaną, to jednak na podstawie bezspornej opinii biegłego sądowego M. S. Sąd ustalił, iż pozostałe zgłaszane przez niego jako domniemany skutek zdarzenia szkodzącego dolegliwości tj. zespół bolesnego barku lewego po przebytych zwichnięciu w stawie barkowym lewym,

zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz stan po endoprotezoplastyce stawu biodrowego prawego, nie pozostają w związku przyczynowym z upadkiem z dnia 1 czerwca 2013 r.

Uwzględniając powyższe, doznawane przez powoda wskutek zdarzenia z 1 czerwca 2013 r., dolegliwości, a także wystąpienie w związku z tym 8% trwałego uszczerbku na zdrowiu, Sąd uznał roszczenie J. Ś. w kwocie 20.000 zł za zasadne i uwzględnił powództwo, o czym orzekł w pkt A. sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. (przy uwzględnieniu zmiany jego treści od dnia 1 stycznia 2016 r.) w zw. z art. 817 § 1 k.c. zasądzając je – zgodnie z żądaniem powoda – od dnia 10 października 2014 r. Szkada została bowiem zgłoszona pozwanemu pismem z dnia 2 września 2014 r., doręczonym mu 8 września 2014 r. 30 – dniowy termin likwidacji szkody i spełnienia świadczenia upłynął pozwanemu z dniem 9 października 2014 r. Roszczenie stało się wymagalne zatem od dnia następnego, tj. od dnia 10 października 2014 r (k. 84 odwrót).

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w punkcie b. sentencji wyroku opierając się o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Wobec przegrania przez pozwanego procesu w całości, winien on zwrócić powodowi wszystkie celowo przez niego koszty dochodzenia praw. Z uwagi na powyższe Sąd tytułem zasądził od pozwanego na rzecz powoda łączną kwotę 3.986,89 zł, zwrotu kosztów procesu do których należały 1.000 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tj. z dnia 25 lutego 2013 r. Dz.U. z 2013 r. poz. 490), 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 569,89 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego M. S. za sporządzenie opinii w sprawie (k. 197, k. 200).